

Седмо съобщение

Давид типизира Христос, Който е истинският Давид— Царят на бъдещото Божие царство

Пасажи от Писанията: 1 Царе 21:1-6; 2 Царе 7:16; 23:1-7; Ам. 9:11-12; Мт. 1:6; 12:1-4

I. Давид типизира Христос, Който е истинският Давид—1 Царе 21:1-6; 2 Царе 23:1-7; Мт. 12:1-4:

- A. Давид е най-пълният праобраз на Христос, който е разкрит в Стария Завет и заема най-дълго време. Новият Завет също показва ясно, че Давид типизира Христос—Мт. 12:3.
- B. Въз основа на принципа в 12-та глава на Матей, Христос е по-голям от всички праобрази, по-голям от всички неща и личности в Стария Завет, Христос е по-голям от Давид:
 - 1. Господното слово в Матей 12:3-4 показва, че Той е истинският Давид:
 - а. Давид имаше последователи и Христос, Който е истинският Давид, също имаше последователи в лицето на Своите ученици.
 - б. Всичко това означава, че Давид и неговите последователи бяха един праобраз, предзнаменуващ Христос и Неговите последователи.
 - 2. Господното слово в Матей 12:3-4 също така загатва за диспенсационна промяна от свещеничеството към царската власт:
 - а. Идването на Давид промени диспенсацията от епохата на свещениците към епохата на царете, в която царете стояха над свещениците.
 - б. Пришествието на Христос произведе диспенсационна промяна, този път от епохата на закона към епохата на благодатта, в която Христос е над всичко.
 - в. В Матей 1:6 Давид е наречен „цар“, защото чрез него беше въведено царството с царската власт. Той беше вододел на две епохи, ознаменуващ приключването на една епоха и началото на друга епоха.
- B. В Псалм 22, 109 и 110 Давид е разкрит като праобраз на страдащия Христос:
 - 1. В Псалм 22 виждаме как страдащият Давид типизира страдащия Христос, Който преминава през смъртта Си—стих. 1а, 6-21.
 - 2. Псалм 109 е една молитва, която Давид отпрати по повод страданията си:
 - а. Тук Давид е праобраз на Христос, а страданията на Давид типизират страданията на Христос.
 - б. Молитвата на Давид по повод неговите страдания типизира молитвата на Христос.
 - 3. Молитвата в Псалм 109 е отговорена в Псалм 110:
 - а. Псалм 110 е отговор на молитвата на Давид, който типизира Христос в Псалм 109; ето защо Псалм 110 трябва да се счита за отговор на Христовата молитва—Евр. 5:7.
 - б. Бог отговори на тази молитва не само чрез Христовото възкресение, но и чрез Христовото възнесение—Деян. 2:23-24, 32-33; 5:31.
- Г. В последните си думи Давид отново типизира Христос—2 Царе 23:1-7:
 - 1. Давид, който е праобраз на Христос, царуваше праведно сред народа в страх от Бога—стих 3б.

2. Давид, който е праобраз на Христос, беше като светлината на утрото, когато слънцето изгрява в безоблачно утро—стих 4а.
3. Когато Христос царува сред хората в страх от Бога, Той е като светлината на утрото, когато слънцето изгрява, „като трева, която никне от земята / от сиянието, което блясва след дъжд.—стих 4б.

II. Цар Давид типизира Царя Христос—1 Царе 16:12; 2 Царе 16:5-6; Мт. 1:6; 2:2; 27:11; Откр. 19:16:

- А. Цар Давид типизира Христос—Царя на бъдещото Божие царство—като утвърденият от Бога цар, като воюващият цар и като презреният и отхвърлен от хората цар—1 Царе 16:12; 2 Царе 16:5-6:
 1. Както се вижда от праобраза на Давид, Христос е воюващият Цар, Който е спечелил победата над всичките Си врагове, превзел е земята и е приготвил всички материали за изграждането на църквата като храм на Бога—1 Лет. 21:22-25; 29:29.
 2. След като Христос завладее земята, Той ще царува над нея като Цар в царството и ще управлява народите със Своите побеждаващи вярващи—Откр. 20:4, 6; 2:26-27.
 3. В качеството Си на бъдещия Цар, Христос ще бъде Глава и център на бъдещото Божие царство в хилядолетието; това ще представлява изпълнението на Исаия 32:1, Еремия 23:5 и Захария 14:9 и 17.
- Б. Пророците говорят за Давид и Христос като един човек—Ер. 30:9; Езек. 34:23-24; 37:24-25; Ос. 3:5; Ам. 9:11:
 1. „Ще слугуват на Господа, своя Бог, и на царя си Давид, когото ще им въздигна“—Ер. 30:9.
 2. Тук става дума за Христос, Който е истинският Давид и ще бъде Цар във възстановяването, тоест в хилядолетието—Ис. 32:1; Откр. 20:4, 6.
 3. „И ще поставя над тях един Пастир, Слугата Си Давид, Който ще ги пасе; Той ще ги пасе и Той ще им бъде Пастир...И Слугата Ми Давид ще бъде Княз между тях“—Езек. 34:23-24:
 - а. Давид типизира Христос, истинския Пастир на Божието стадо, Който ни храни и ни насища и задоволява—Йн. 10:11; Евр. 13:20; Ис. 9:7; Ос. 3:5; Мих. 5:2; Лк. 1:32-33.
 - б. Когато Господ Исус идва като Пастир да се грижи за нас, Той идва и като Цар, за да ни управлява. В резултат на грижата, която Господ полага за нас като Пастир, ние Му се покоряваме като на наш Цар и заставаме под Неговата царска власт и под Неговия престол в нас.
 4. „Слугата Ми Давид ще бъде Цар над тях и всички ще имат един Пастир—Езек. 37:24:
 - а. Тук става дума за Христос, нашия Пастир, Който е истинският Давид.
 - б. По отношение на Израил това пророчество ще се изпълни в хилядолетието, в епохата на възстановяването, и във вечността, в новото небе и новата земя.
 5. „После израилевите синове ще се обърнат и ще потърсят Господа, своя Бог, и Царя си Давид. И ще дойдат с трепет при Господа и при Неговата добрина в последните дни—Ос. 3:5:

а. Техният Цар Давид е Христос в хилядолетието.

б. *Последните дни* обозначават епохата на възстановяването—Мт. 19:28.

В. В бъдещото царуване на Господа Божията власт и слава ще бъдат напълно изявени и цялата земя с народите си ще навлезе в правда, мир, радост и в пълното благословение на Божието създание—6:13; Ис. 32:1, 16-18; 35:1-2, 5-7.

III. Царството на Давид типизира бъдещото царство на Христос—2 Царе 7:12, 16; Мк. 11:10; Откр. 11:15:

А. Чрез пророк Натан Йехова говори на Давид, казвайки: „Домът ти и царството ти ще се утвърдят пред тебе довека. Престолът ти ще бъде утвърден довека.—2 Царе 7:16:

1. Давидовият дом обозначава Христос, Давидовото царство обозначава Христовото царство, а Давидовият престол обозначава Христовия престол—16-ти стих.

2. Давидовото царство е Христовото царство; Давид и Христос имат един престол—Ис. 9:7; 16:5; Лк. 1:32; Деян. 2:29-31.

3. Божието слово, предадено чрез архангел Гавриил, също потвърди, че заветът с Давид ще се изпълни в Христос—Лк. 1:32-33.

4. Божието обещание към Давид, че неговият дом и царство ще се утвърдят довека и че неговият престол ще се утвърди довека, се изпълни в Христос.

5. Христос ще наследи Давидовия престол съгласно Божието обещание към Давид, за да царува над Якововия дом довека и царството Му не ще има край—стих. 32-33:

а. Земната част на хилядагодишното царство в бъдещия век ще представлява царството на Месията, което в Матей 13:41 е наречено царството на Човешкия Син (Откр. 11:15).

б. Това ще бъде възстановеното царство на Израил (Деян. 1:6), Давидовата скиния—Давидовото царство—което Господ отново ще изгради (15:16; Мк. 11:10).

Б. Амос пророкува, че Царят Христос ще издигне „падналата скиния на Давид“—Ам. 9:11:

1. Давидовата скиния е Давидовото царство и царският род на Давид—2 Царе 7:12, 16.

2. Онова царство, онзи царски род, падна, когато Навуходоносор дойде да превземе Израил, да опустоши земята, да изгори града, да унищожи храма и да отведе царя в плен—4 Царе 25:1-21.

3. В пророчеството на Амос Бог обеща, че един ден Давидовото царство и Давидовият род ще бъдат възстановени и всички народи ще се наричат с името на Йехова—Ам. 9:11-12.

4. Това пророчество показва, че Христос ще се завърне, за да бъде истинският Давид (Ис. 9:7; 16:5; Ер. 30:9; Езек. 34:23-24; 37:24-25; Ос. 3:5), и ще построи отново, тоест ще възстанови царството на Своя праотец Давид за възстановяването на цялата вселена.

5. По онова време Давидовото царство ще стане царство на Христос и на Бога завинаги—Откр. 11:15.

6. Господ ще седне на Давидовия престол и ще царува над Яков, тоест над евреите (Лк. 1:32-33) и ще управлява над народите на земята по време на хилядолетието (Пс. 2:8; 72:8; Дан. 7:14; 2:35).